

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Берковица, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА АНГ. ЦВЕТКОВА

при участието на секретаря СВЕТЛАНА Н. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА АНГ. ЦВЕТКОВА Гражданско дело
№ 20231610100242 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 127 СК](#).

Образувано по искова молба на Д. Т. Д. против П. Ш. Д., с която е предявил иск с правна квалификация **чл. 127, ал. 2 СК и чл. 143 СК** – за упражняване на родителските права, определяне местоживеенето на децата, режима на лични контакти и издръжката.

Ищецът Д. Т. Д. твърди в исковата си молба, че с ответницата са родители на Р. Д.ов Т., роден на г. и А. Д.ов Д., роден на г. С ответницата многократно са се разделяли. На 10.05.2021 г. майката окончателно напуснала него и децата, заявила, че се отказва от тях и не желае да полага грижи за тях. Оттогава единствено той полага грижи за децата, заедно с неговата майка.

Моли съда да постанови решение, с което:

- упражняването на родителските права по отношение на децата да бъде предоставено на бащата;

- на майката да бъде определен режим на лични контакти всяка първа и трета неделя събота и неделя от месеца от 10 до 18 ч., които да се

осъществяват на адреса, на който живее и 1 месец в годината, който да не съвпада с неговия годишен отпуск.

-майката да бъде осъдена да му заплаща, като баща и законен представител на децата месечна издръжка в размер на 180 лева за всяко от тях, считано от датата на подаване на исковата молба.

Претендира разноски.

Ответната страна П. Ш. Д. не е подала отговор и не взема становище по допустимостта и основателността на предявения иск в дадения му по чл. 131 от ГПК едномесечен срок.

Майката се яви на проведеното на 04.04.24 г. съдебно заседание и заяви, че не иска да упражнява родителските права, няма против къде ще живеят децата и е съгласна на предложения от бащата режим на лични контакти.

Съдът, след като обсъди поотделно и в тяхната съвкупност всички доказателства по делото и доводите на страните, и като съобрази разпоредбите на закона, на основание чл. 235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените по делото доказателства е видно, че страните са родители на децата Р. Д.ов Т., роден на г. /удостоверение за раждане на л. 14/ и А. Д.ов Д., роден на г. /удостоверение за раждане на л. 3/.

Установи се, че ответницата П. Ш. Д. е сменила имената си след раждането на първото дете, като към онзи момент се е казвала П. Б.Б., така както е записана и в акта за раждане на детето Р. /удостоверение за идентичност на лице с различни имена на л. 50 и служебна справка за лица променили името си на л. 43/.

От показанията на свидетелката Т. К., майка на ищеца, се установи, че децата живеят при бащата, който ги отглежда с помощта на своите родители. Майката не се интересува от децата и не ги търси. Бащата издържа децата, работи и дава пари за тяхната издръжка.

В същия смисъл са и показанията на свидетелката П. А., леля на ищеца, която свидетелства, че бащата и неговите родители се грижат за децата. Майката е била дала в дом малкото дете и бащата си го е взел обратно. Майката не гледа децата и не е давала пари за тяхната издръжка. Създаде е

ново семейство и има бебе от друг мъж.

Съдът счита, че следва да се кредитират показанията на разпитаните свидетели, същите преценени съгласно изискванията на чл. 172 ГПК, са логични и последователни, в резултат на непосредствени и лични възприятия, кореспондират на събраните по делото писмени доказателства и не се опровергават от други такива.

Показанията на свидетелите се потвърждават от приетия по делото социален доклад /л. 26-л. 28/, с който е посочено, че са били предприети мерки за закрила по отношение и на двете деца, като през 2021 г. е била подадена заявка от майката за изоставяне на малкото дете, което е било настанено в приемно семейство, а след това в семейството на близките – Т. К. и Р. А. /баба и дядо по бащина линия/, които са изразили желание да се грижат за детето, като междувременно бащата го е припознал. В момента и двете деца живеят при бащата и неговите близки, като са проучени условията, при които се отглеждат децата. След напускане на семейството местонахождението на майката е неизвестно, същата е прекъснала връзката си с децата и не се интересува от техните потребности.

Изискани са и приложени справки относно реализираните доходи от страните /справки от НАП л. 34-38/.

Относно упражняването на родителските права, местоживеенето на децата и режима на лични отношения с децата:

По делото не се спори, че бащата следва да упражнява родителските права върху децата и местоживеенето им да бъде определено при него, както и относно режима на лични контакти на майката с децата.

В проведеното на 04.04.24 г. съдебно заседание майката заяви, че не иска да упражнява родителските права, защото бащата ги гледа. Няма против къде ще живеят децата и е съгласна на предложения от бащата режим на лични контакти.

А и от събраните по делото доказателства се установи, че в най-добър интерес на децата е те да продължат да живеят при бащата, на когото да бъдат предоставени родителските права, като така предложението режим е подходящ и ще гарантира запазване на връзката с майката.

Задължителната съдебна практика по критериите, въз основа на които

се преценява предоставянето на упражняването на родителски права, е обективизирана в Постановление № 1 от 12.XI.1974 г. по гр. д. № 3/74 г., Пленум на ВС, което е прието при действието на [Семейния кодекс](#) от 1968 г. (отм. ДВ., бр. 41 от 1985 г.), но чиито принципни постановки са актуални и понастоящем (арг. от Решение № 292 от 6.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 2966/2013 г., III г. о., ГК, и Определение № 1438 от 12.12.2013 г. на ВКС по гр. д. 071/2013 г., IV г. о., ГК). Според т. II от същото, "решението за предоставяне упражнението на родителските права спрямо децата на единия родител следва да се основава на интересите на децата, преценени с оглед и на следните обстоятелства: - родителски качества; - полагане грижи и умения за възпитание; - подпомагане подготовката за придобиване знания, трудови навици и др.; - морални качества на родителя; - социално обкръжение и битови условия; - възраст и пол на децата; - привързаност между деца и родители и между децата; - помощ на трети лица и др."

Решаващо значение при предоставяне родителските права на единия родител имат интересите на децата.

Съдът намира, че в интерес на децата е същите да продължат да живеят при бащата и той да упражнява родителските права върху тях.

Пред социалния работник, изготвил социалния доклад децата са заявили, че „живеят и искат да живеят с тате, не познават мама“.

Децата са момчета на възраст 3.5 и 5.5 години, предвид което нямат нужда от непосредствени грижи от майката, а предвид пола им бащата е еднакво пригоден с майката да се грижи за тях.

Съдът намира, че с оглед всички останали критерии бащата е по-пригодния от двамата родители и притежава необходимия родителски капацитет, за да ги отглежда и възпитава.

В случая единствено бащата е изявил желание да упражнява родителските права и да се грижи за децата, което негово желание беше потвърдено лично пред съда в първото по по делото съдебно заседание.

От показанията на разпитаните по делото свидетели и приетия социален доклад се установи, че след като майката е родила малкото дете, го е изоставила и е напуснала семейството, като след това бащата е припознал А. и оттогава се грижи и за двете деца с помощта на своите родители,

жилищните условия при бащата са добри, жилището е снабдено с ток, вода и телевизия, чисто е, за децата има подсигурано лично пространство, бащата работи и получава минималната работна заплата /видно и от справка на л. 36/.

Майката няма желание да ѝ бъде предоставено упражняването на родителските права.

По делото липсват доказателства за жилищните условия на майката, доходите ѝ, възможността да разчита на трети лица при отглеждането на децата.

Същевременно от показанията на разпитаните по делото свидетели се установи, че майката не се интересува от децата, не ги търси и е прекъснала връзката си с тях, последното се потвърждава и от социалния доклад, където е записано, че децата са забравили майка си, тъй като тя ги е изоставила в ранна детска възраст.

Предвид всичко изложено по-горе съдът намира, че упражняването на родителските права следва да бъде предоставено на бащата и местоживеенето на децата да бъде определено при него.

Относно мерките за лични отношения:

Съдът определя режима на лични отношения, изхождайки на основание чл. 59, ал. 4 СК единствено от интересите на децата и свързаните с техния интерес обстоятелства. Преценката е служебна, като съдът не е ангажиран от предложения от родителите режим на лични контакти. С оглед установеното по делото, че майката не търси децата, не се интересува от тях и не контактува с тях, но все пак изрази желание пред съда да осъществява предложения от бащата режим на лични контакти, като заяви, че е съгласна с него, съдът намира, че в интерес на децата е да контактуват с майка си и да възстановят връзката си с нея, поради което намира, че така предложения от бащата режим е съобразен с техния интерес и следва да бъде уважен.

Относно издръжката:

Единственият спорен по делото въпрос е за дължимата на децата издръжка, като майката заяви, че не е съгласна да заплаща такава, няма възможност да плаща, тъй като не работи и в момента е по майчинство.

Децата са малолетни и имат право на издръжка от майката, като задължението за издръжка е **безусловно** съобразно разпоредбата на чл. 143,

ал. 2 СК във вр. с чл. 141 СК.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от СК всеки родител е длъжен съобразно своите възможности и материално състояние да осигурява условия на живот, необходими за развитието на детето, като ал. 2 на същата разпоредба гласи, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца **независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.**

Освен това майката е в работоспособна възраст и липсват доказателства да е с намалена работоспособност. Поради което следва да се приеме, че във възможностите ѝ е да реализира доходи поне в размер на установената за страната минимална заплата.

Размерът на дължимата издръжка се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи, като съгласно чл. 142, ал. 2 СК издръжката на едно дете при всички случаи не може да бъде по-ниска от $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата, която в момента се равнява на 933 лева или издръжката не може да е по-малка от **233.25 лева за всяко от децата.**

В случая бащата е претендирал издръжка в размер на 180 лева за всяко от децата, което е под минималния размер, поради което съдът намира, че съобразно интереса на децата, за който съда е длъжен да следи служебно и с оглед императивната разпоредба на закона, присъдената издръжка следва да бъде поне в минималния за страната размер, а именно **233.25 лева.**

Съгласно разпоредбата на [чл.146, ал.1 от СК](#) паричната издръжка се изплаща ежемесечно, а при забава се дължи законната лихва.

На основание [чл.242, ал. ГПК](#) съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, като това се отнася и за исковите за нейното изменение. Поради това съдът е длъжен да допусне, служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

Относно разноските:

На основание [чл. 78, ал. 1 ГПК](#) ищецът има право на разноски, направени в настоящото производство. В случая същият е направил разноски за заплатената държавна такса в размер на 30 лева.

Макар и да не е исково, производството на спорна съдебна

администрация е двустранно и спорно, поради което присъждането на разноските се подчинява на общите правила за присъждане на разноси в исковото производство. /в този смисъл *Определение №306/04.09.2017 по дело №2722/2017 на ВКС, ГК, III г.о./*

Ищците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса върху присъдената издръжка следва да се възложи на ответницата на основание чл. 78, ал. 6 ГПК във вр. чл.83, ал.1, т.2 ГПК, вр. чл.69, ал.1, т.7 ГПК и чл.1 от Тарифата за държавните такси, които събират съдилищата по ГПК. Ответницата следва да заплати общо 671.76 лева държавна такса или по 335.88 лева за присъдената издръжка за всяко от децата.

Така мотивиран съдът на основание

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ родителските права по отношение на децата Р. Д.ов Т. с ЕГН ***** и А. Д.ов Д. с ЕГН ***** - на бащата - ***Д. Т. Д.*** с ЕГН ***** от град Б.....

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на децата Р. Д.ов Т. с ЕГН ***** и А. Д.ов Д. с ЕГН ***** - при бащата - ***Д. Т. Д.*** с ЕГН ***** от град Б.....

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на майката ***П. Ш. Д.*** с ЕГН ***** от гр. М....., с децата Р. Д.ов Т. с ЕГН ***** и А. Д.ов Д. с ЕГН ***** – ***всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10 до 18 ч., който режим да се осъществява на адреса по местоживее на децата - град Б., както и един месец в годината, който да не съвпада с годишния отпуск на бащата.***

УКАЗВА, че първата /съответно третата/ събота се брои от първия /съответно третия/ понеделник на месеца.

ОСЪЖДА майката ***П. Ш. Д.*** с ЕГН ***** от гр. М....., да заплаща на ***Д. Т. Д.*** с ЕГН ***** от град Б....., като баща и законен представител на Р. Д.ов Т. с ЕГН ***** и А. Д.ов Д. с ЕГН ***** , **месечна издръжка** в размер на по ***233.25 лева*** за всяко едно от децата,

считано от 22.05.23 г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване ведно със законната лихва при забава за всяка вноска до окончателното ѝ заплащане.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за издръжката на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА П. Ш. Д. с ЕГН ***** от гр. М., **ДА ЗАПЛАТИ** на **Д. Т. Д.** с ЕГН ***** от град Б., сумата **30 лева** – направени в производството разноси.

ОСЪЖДА П. Ш. Д. с ЕГН ***** от гр. М., **ДА ЗАПЛАТИ** държавна такса върху присъдения размер на издръжката в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Берковица в размер на **671.76 лева**, както и **5.00 лева** държавна такса при служебно издаване на изпълнителен лист.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд - Монтана в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Районен съд – Берковица: _____